

СЛОВА МЯЮЦЬ РАБОЧИЯ ДЭПУТАТЫ

СПРАВАЗДАЧА ПЕРАД ВЫБАРШЧЫКАМІ

Змяшчаючы сёння матэрыялам «Звязда» адкрываю на сваіх старонках справаздачу дэпутатаў саветаў перад выбаршчыкамі. Справаздатчы павязваючы многагрэнасныя работы дэпутатаў за ўсіх пытаннях сацыялістычнага будаўніцтва.

Побач з іншымі пытаннямі, як відаць са справаздач, найбольша ўвага дэпутатаў прымуваецца да пытанняў палепшэння бытовых умоў рабочых. І гэта апраўдана. У гэтых пытаннях пакуль што яшчэ вельмі шмат недахопаў і на іх энцішчэнне мабілізуюцца дэпутаты.

Са справаздач відаць, якую грамадзянскую работу правалі дэпутаты і якую вялікую роль яны пры правільным іх выкарыстанні могуць адыграць у барацьбе за палепшэнне вытворчасці і быту.

Дэпутатаў саветаў ідуць на розныя ўчасткі сацыялістычнага будаўніцтва і дэпутаты з гонарам апраўдуецца давер'е сваіх выбаршчыкаў. Узяць, напрыклад, дэпутата Менскага гарсовета, рабочага завода імя Варашылава тав. ПАГОСІНА. Ён актыўна працуе і на будаўніцтва Дома ўрада, і на кінныя заводзе, і на будаўніцтва на Серабранцы лані і на цэлым рэззе іншых участкаў работы, якая яму даручалася. Або дэпутата тав. ФЕЙГЕНБАУМ (работніка фабрыкі «Окцябрь»), або дэпутата гарсовета з завода імя Мяснікова тав. ІВА-НОВА і інш.

У жонкі з іх трэба ачуцца многім нашым работнікам стылю і метадом работы. Яны БЯРУЦА ЗА СПРАВУ І НАСТОЯІВА І УПА-РАТА ДАВОДЗЯЦЬ ЯЕ ДА КАНЦА. Стыль работы т. Фейгенбаум, а і-стойнасць стварэння ёй аўтарытэт сярод рабочых. Яна паказала сабе як сапраўдны дэпутат гарсовета. Нідарма-ж жактэўскія чынушчы правалі настойліваць т. Фейгенбаум «казлівай» упартацы. Гэта ўпартаць з'яўляецца адмоўным, а станоўчым вынікам работы. Тав. Фейгенбаум па праву можа гэта ганарыцца.

Ва ўсіх справаздачах вельмі вярна выўлеўца шчыльна ўвага на дэпутатаў работы з работай на вытворчасці. Дэпутаты не толькі выступаюць за палепшэнне работы на прадпрыемствах, але і самі асабіста паказваюць узоры таго, як трэба змагацца за выкананне пром-фіплана, за палепшэнне жыллёвых і бытовых умоў рабочых. Як пра-віле, кожны дэпутат савета з'яўляецца ударнікам на вытворчасці, актыўным удзельнікам у грамадскай рабоце.

Рабочыя дэпутаты выступаюць з сапраўднай большазінай, проле-тарскай крытыкай і самакрытыкай недахопаў у рабоце. Тав. Іванова, дэпутат завода імя Мяснікова, указвае, што дэпутаты ЖЫГАЛКА, «ОЛЬДБЕРГ» і іншыя не выканалі наказў сваіх выбаршчыкаў. Яны на дэпутатства глядзяць як на абзугу.

Тав. ФЕДЗЯНИНА — дэпутат Мясніўскага гарсовета, работніца швейнай фабрыкі, не ўтойвае таго, што яе работа была недастатковай. Слаба яна працавала з той прычыны, што гарсовет не нагураў яе, не кантраляваў работу і не даваў той нагуры, якую яна жадала атрымаць.

Ці не ганьба для Мясніўскага гарсовета з'яўляецца і тое, што на такім буйнейшым, агульным прадпрыемстве, якім з'яўляецца швейная фабрыка, з 30 выбраных дэпутатаў у зараз аталоса толькі 4. Гэты прыклад паказвае, што Мясніўскі гарсовет недастаткова аддае ўвагу паче з дэпутатамі, не ўцягвае іх у актыўную работу. У выніку маюцца масавы адсёў і праўленне пасіўнасці з боку некаторых дэпутатаў.

Недрукаваныя сёння справаздачы лішні раз падкрэслваюць ма-гутную сілу сацыяльнай удзелу. Саветы — школа выхавання пачоў-цы, школа выхавання эўтыўных будаўнікоў сацыялізма. І права тав. Фейгенбаум, калі гаворыць, што вырастае за гадзі революцыя не столькі, што праца сама сабе зарэе па назве. Капі аглянецца, гаворыць яна, на мінулае і параўнае яго з сучасным, ды прасте дзіў дзесяць. Дыктатура пралетарыята, улада саветаў самаладзіць іх. І кожны сацыяліст старых работніц палубна т. Раманавой, якія маюць больш 50 год, адчуваюць сабе «зусі маладымі і бадзёрамі».

ЖЫЦЦЁ НАША І ДЛЯ НАС

Мне ўжо па-шоў шостае дзесяцігоддзе. І пра-шоў суровую школу жыцця. У вёсцы Пятрова, Кастромскай губері, Вітлуўскага павета, працавала наша сям'я на сваім мэрэньм кавалку зямлі. І рава астаўся сіратаю і з 16 год нашоў грэчы-кам дзевяці-цім барж на р. Віт-луга. Потым ка-таржыная служба ў царскай арміі, жыццё не давала кваліфікацыі. Ці мог таі пралетарый як я нават ма-рыць аб удзеле ў дзяржаўным будаўніцтве.

Цяпер, калі жыццё наша і для нас, я рад, што маю матчымаць, прымаць актыўны ўдзел у ім. У часе лясніцкага шчымыў ў 1924 годзе я ўступіў у партыю. Разам са мной уступіла мая старуха Ве-ра Іосіфаўна.

Сын мой Аляксандр прадуе ін-жынерам на заводзе імя Мясніко-ва, другі Анатоль — інжынерам у навукова-даследчы інстытуце іраны. Самы малады Леанід ву-чыцца ў 8-й групе. Жонка была жонанганістатарам на чыгуначным вузле. Я працаваў докваліфікаваным на паравозе, чопаробным, вадзіні-ном. У 1930 годзе мяне вылучылі зааганістам гаспадаркі завода «Дзянін». Гадзі наладзілі зда-робіць, і партыя паслала мяне на больш лёгкую работу. Цяпер я — сааганіст каадавой на заводзе імя Мяснікова, ударнік, дэпутат Менскага гарсовета савета. Ці можа ацаніць усе дасягненні маёй сям'і ад радаснага жыцця ўсёй напай краіны.

І прадуе ў транспартнай сек-цы гарсовета. Арганізаваў пост на мескім чыгуначным вузле па праверцы ходу асене-зімовых па-равозаў. Разбіў людзей на ўчаст-ках. Сам, напрыклад, сачу за ўчасткам ад вуліцы Рома Люкем-бург да Кальварыіўскага пераезду. Складчы чыгучні туг былі зару-жанымі, чыгуначныя работнікі аб-жаны. Разам з рабочымі мы аб-жаны і станцыяны. Людзі ўзяліся за справу, і цяпер агарука на-мальная. Мы сачым за станам чы-гуначна свайх участках, за стрэла-чцамі будкамі і т. д.

В. Ф. ІВАНОВ, дэпутат Менскага гарсовета ад завода імя Мяснікова.

пад свой нагляд добрыя і па-ляшчэнне матэ-рыяльна-бытаво-га станавіцца рабочых. Пачалі мы з праверкі выканання нака-зу. Недалёка ад таварнай стан-цыі некалькі ме-сяцаў не праца-вала воданасор-ная казона, і працягваючы там чыгуначныя вымушны былі ісці за вады на трэцюю вуліцу. Мы дабіліся ад-раматтавання ка-зонаі.

Па Чыгуначнай вуліцы потчу негдыа было праісці: брук і тра-тырам былі зрыты амамі. Па на-пай прапавае вуліцу забрукавалі і прываі ў парадка.

Асабіста я абследваў 14 квар-тар рабочых. Возчыку Гарызіку пасля абследвання адпусцілі дошкі для рамонту падлогі, у квартарах нека-торых рабочых адраматтавалі ва-даправод і электраправодку. Мы абследвалі заводскія ноаі і дабілі-ся палепшэння гадзін дзяней ра-бочых. Наміж школьнікамі размер-кавалі дзелячы даўтак.

І раскавамо гэта таму, што некаторыя лічачы: быць членам гарсовета — гэта значыць мець права бюсплатна ездзіць у трам-вай і ўваходзіць праз паравозныя пачпоўку. Не. Быць выбравым у совет — вялікі гонар і разам з тым гэта ўскладае на кожнага адказ-ныя абавязкі.

У нас цяпер на заводзе право-візца праварама падрыхтаваныя да аімы. Члены гарадскага савета — актыўныя ўдарнікі праверкі. Мы ачынілі двор, зоралі накопле-ныя гады гру. Мы змагаемся за культуру. Вельмі актыўна працу-юць дэпутаты владзішчык Шчу-пакоўскі, крөөвельшчык Палаубек і брыгадзір-крөөвельшчык Палаубек. Яны нават былі членамі гарсовета. Але бьн таіны, як сясае Жы-галька, каваль Гольдберг. Яны зы-каць на дэпутатства, як на абзугу — таіх не трэба выбраван у но-вы склад савета. У совет трэба даслаць лепшых ударніцаў, ад-даных сваяе сацыялізма, чужых кі-раўнікоў і таварышоў.

„Толькі ў саветах пачынае маса экспластуемых саі рады, вучыцца не з кніжак, а з уласнага практычнага вопыту справе сацыялістычнага будаўніцтва, стварэнню новай грамадскай дысцыпліны, свабоднага саюза свабодных работнікаў“.

(ЛЕНІН).

ПРАКІКАЦЬ ВА УСЕ ДРОБЯЗІ ЗАВДСКАГА ЖЫЦЦЯ

М. О. ПАГОСІ. Дэпутат Менскага гарсовета ад завода імя Варашылава.

Першая расій-ская аінія, пасля атакі, акавала ся на новай пла-ціні. Немцы бі-лі з гармат. За-грымеца ў атлаз «наша» аргыла-ры. І пасля не чакаючы нем-цаў, пачалі нас зноў у атаку.

Не давялося мне лавчыць маршшы па-ход. У Калішы, пад Львовам, быў рашен аска-камі гранаты. Прачтуся я толькі ў Смаленскім шпіталі. Чагы-ры месяцы му-чыўся, брэзіў па дрэх пачах, клікаў на дапа-могу. Здавалася, нібы хтосці ця-не мяне ў стра-шэннае бяздо-не.

Вайна чупалі дасці даўка, даўка. А тым часам кожны дзень у шпіталі пачалі прыбы-ваі раненыя кантужаныя, іш-валды — героі з ордэнамі ге-оргіўскага кры-жа на грудзях.

Праз 4 месцы мяне выпісалі з шпіталі і залчылі ў коны запас-тыкавай арміі.

Гэта было вясось 1916 года. Тры гадзі я працаваў ў акалах прыфронтавай паласы. Усю Польш-чу праішоў.

Лютаская рэволюцыя і выбары на ўстаноўчы сход узарушылі ўсю саладкую масу. Наша рота выбрала саладкі камітэт з 6 чла-век, куды папаў і я. Наш абла-гзак быў — наглядзець за парак-кам.

Вялікую работу я прабаўў на забеспячэнню роты прадуктамі. За-мы ўвесь тыл пайшоў. Цялі год прапрацаваў я ў камітэце, а пасля дэмабілізацыі маім памеснікам астаўся актыўны хлопек Савін.

У Менск я пайшоў слесарам зельо Заходній чыгуні. Дзевяць год прапрацаваў я там. На завод імя Варашылава пераступў ў 1923 годзе.

У 1930 годзе, з зноў быў вы-бран членам гарсовета. Запісаўся ў жылёвую секцыю. Першы час ларчылі абследваць кварталы. 85 разоў назабраў, з іх 45 чалавек, падаўшых заявы, пры мне атры-малі кварталы. Потым перавалі ў будаўнічую секцыю.

Агарука домнаўскага мяне да будаўніцтва Дома ўрада, каб на-ладзіць там культмасавую работу. Культработнік быў нікуды не вар-ты, ніякай работы не праводзіў.

вылічаш — на секцыю — спра-ва не пойдзе.

Адно дрэва: толькі ў выхад-ны дні загу я наведваць свой участак. Працую і брыгадзірам на дзве змены і ў будні дзень мне прыжа адарва-ца.

Цяпер я стар-шыня дэпутац-кай групы. Быў раей Андронаў, Нядуша, калі яго перакінулі на завод лавчу-гоў Гаала, абла-ілі мяне. У групе ў нас 13 чла. Перш за ўсё мы кожнага дэпу-тата прымавалі да пасабнага ўчастка. На-прыклад, Сухо-цкі прамадалі да сясарскага шха. Грымы-лоўскага да ста-лоўкі. Рыбало-ва да гарадска-хавалені, Загар-скага да заво-скага транспарту і т. д. Кожны член гарсовета агарукаваў вакол сабе ў црух со-шні актыў.

Сам я ўзяўся за паліва. Былі вялікі бэспарадкі. На днях вывезлі на завод торф, і фабком чаў размыржаваць яго каму па-ла. Пашоў я да старшыні фаб-рыка тав. Вёрціна, абгаварылі та пытанне, устанавілі парадка, агароваць.

За апошнія два месцы па іні-цытывае дэпутатскай групы ачы-лі заводскі двор, навалі пэўны ра-дзак і абследвалі наш інтэр-т на паслэку «Рэмітэры».

Бывала вайдзеш у цыкаі — бруд, савітасітарыя. Хлопцы ў спец-апрацы ваяліся на койках, авалі сход, калектыўна абгавар-ылі як лепш наладзіць свой быт. Брыгадзіра шоста прышла на да-тамоўкі. Закупілі мябло — шафы, тумбы, лэстры, і цяпер у іх прыемны выгляд.

Займаўся я і вытворчымі пы-таннямі. Шмат пісаў у заводскую пшатрыжку «Варашылавец» аб нашых неахопах. Але ў паравоз большазінай самакратны трэба адзначыць, што маля мы займа-ліся вытворчасцю. Многа ў нас на заводзе яшчэ неахопаў. Усюды латрөба наша вока. Мы павінны праікаць ва ўсе дробязі завод-скага жыцця.

АПРАУДАЛА ДАВЕР'Е ВЫБАРШЧЫКАУ

Амаль чатыры гады прашло з таго часу, калі рабочыя калектыў «Окцябрь» вяр-таў мяне часам Менскага гарсо-вета. Рабочыя далі мне свой наказ — з гонарам наіць знанне допу-тата, актыўна выконваць усе за-данні, быць дастойнай іх выбару. І вое, устанавіваючы ўсё праар-левав мной, з чыстым сумленнем магу сказаць: «Я не напакандала с'я і часу, каб апраўдаць давер'е выбаршчыкаў, былі дэпутатам на справе».

Больш за ўсё мне цікавілі бы-тавыя пытанні. Ім я і занялася. Прадала ў бытавой секцыі.

Цырка пераішчыў усю работу за чатыры гады. Спшыноса на га-лоўным.

Прымавалі мяне спачатку да жакта № 7. Даведалася, што ка-пітальны рамонт аднаго дома жа-тка сшынен а-за асуспяці срод-каў, а будынку нагрэвае абвал. Я дабілася скаіканы праўленні і настаяла на неадкладным сшына-ні замаўчаванні па вытарнай пла-це. Сама разам з членамі праў-ленні збрала запавычаныя. Жы-тары найліл наустрач — унеслі апавам пекаршы сот рублёў. Ра-монтная каторга атрымала грошы, і рамонт быў спочапан.

Потым прымавалі мяне да ад-дзялення міліцыі на Камароўцы. Праводзіла там паход за саміні-мум. Дабілася правядзення дра-бытнага рамонтна на дамах жакта № 25. Падала ў суд на 24 і 32 жакты, якія парушылі правілы саітары.

Па даручэнню секцыі мяне пры-шала абследваць некалькі дзёц-ных садоў. У выніку правяры і паставіла перад гаржылёваым пытанне аб рамонце памашканага трыццаціга сада, а перад Нарком-асветы — аб уклячэнні яго ў цэ-нтралізаванае сшыбленне. Удалося часткова дабіцца і таго і другога.

Больш за ўсё мне прыхотілася сутымкацца з жактамі. Многім з іх надаручыла я свай настойліва-сць, або, як яны гаварылі, «казлі-вай упартацы». А часта дзяка было ўзгамаць некаторых жактаў-скіх бяржактар. Але дапамагло тое, што я не кідала пачатай спра-ты на паслэку «Рэмітэры».

Бывала вайдзеш у цыкаі — бруд, савітасітарыя. Хлопцы ў спец-апрацы ваяліся на койках, авалі сход, калектыўна абгавар-ылі як лепш наладзіць свой быт. Брыгадзіра шоста прышла на да-тамоўкі. Закупілі мябло — шафы, тумбы, лэстры, і цяпер у іх прыемны выгляд.

Займаўся я і вытворчымі пы-таннямі. Шмат пісаў у заводскую пшатрыжку «Варашылавец» аб нашых неахопах. Але ў паравоз большазінай самакратны трэба адзначыць, што маля мы займа-ліся вытворчасцю. Многа ў нас на заводзе яшчэ неахопаў. Усюды латрөба наша вока. Мы павінны праікаць ва ўсе дробязі завод-скага жыцця.

Потым прымавалі мяне да ад-дзялення міліцыі на Камароўцы. Праводзіла там паход за саміні-мум. Дабілася правядзення дра-бытнага рамонтна на дамах жакта № 25. Падала ў суд на 24 і 32 жакты, якія парушылі правілы саітары.

Па даручэнню секцыі мяне пры-шала абследваць некалькі дзёц-ных садоў. У выніку правяры і паставіла перад гаржылёваым пытанне аб рамонце памашканага трыццаціга сада, а перад Нарком-асветы — аб уклячэнні яго ў цэ-нтралізаванае сшыбленне. Удалося часткова дабіцца і таго і другога.

Больш за ўсё мне прыхотілася сутымкацца з жактамі. Многім з іх надаручыла я свай настойліва-сць, або, як яны гаварылі, «казлі-вай упартацы». А часта дзяка было ўзгамаць некаторых жактаў-скіх бяржактар. Але дапамагло тое, што я не кідала пачатай спра-ты на паслэку «Рэмітэры».

Бывала вайдзеш у цыкаі — бруд, савітасітарыя. Хлопцы ў спец-апрацы ваяліся на койках, авалі сход, калектыўна абгавар-ылі як лепш наладзіць свой быт. Брыгадзіра шоста прышла на да-тамоўкі. Закупілі мябло — шафы, тумбы, лэстры, і цяпер у іх прыемны выгляд.

Займаўся я і вытворчымі пы-таннямі. Шмат пісаў у заводскую пшатрыжку «Варашылавец» аб нашых неахопах. Але ў паравоз большазінай самакратны трэба адзначыць, што маля мы займа-ліся вытворчасцю. Многа ў нас на заводзе яшчэ неахопаў. Усюды латрөба наша вока. Мы павінны праікаць ва ўсе дробязі завод-скага жыцця.

Даламагал я таксама право-дзёна пашартызанцы ў доме, дзе я жыў.

Акрамя таго дачала мяне заданні і дэпутатскай групе фабрыкі. Я стала «спецыялістам» на жылё-вых справах. Дрэва ў работніцы з кварталы — прышла да мяне: «Дэпутат гарсовета павінна дапа-магаць, хто як не ты».

Якразам таго дачала мяне заданні і дэпутатскай групе фабрыкі. Я стала «спецыялістам» на жылё-вых справах. Дрэва ў работніцы з кварталы — прышла да мяне: «Дэпутат гарсовета павінна дапа-магаць, хто як не ты».

„Я АДЧУВАЮ СЯБЕ ЗУСІМ МАЛАДОЙ І БАДЗЁРАЙ“

На ільготнай фабрыцы «Дзіна» я працую з самага пачатку да пуску — в 1900 года. 17 год я горбіла сваю сілу на Фельда, Маргэваў і Фрунзе, — таіх-жа прывыкаў, як і іх га-лоўны дырэктар Сырынд, 50 ка-ла 18-гадзінныя рабочы дзень плюс бізун і пакабая ланька майстра — вое якая была дань фабры-каптаў за нашу цяжкую працу.

Толькі ўлада Саветаў вызвалі-ла нас назаўсёды ад неспяцінай казёнай працы. Каб не вяр-нуцца да старога, кадрамі на-пай фабрыкі, у тым жаку і я, дружка ўзялася за ўстаавање дыктатуры пралетарыята. Удар-най работай на сацыялістычнай вытворчасці мы ўмацоўвалі ма-гутнасць сацыяльнай улады. Веаеце, што працую на сабе, на сваю бо-дзельнацёную бадзёмшчыну.

Я ўзяла шэфства на будую-чымся новым домам ка 80 рабо-чых квартал. Вылучыла бэстаду а-дэшных актывістаў дэпутатскай групы, якая сочыць і ходзіт ра-боты, даламагае зжываць ся-бін горжылы ў рабоце на набу-дөөе дома. Прывяду характары-стыку.

Не так даўно будаўніцтва чы-моз не спынілася, гадоўным до-мам а-за асуспяці прамента. Мы гэта абсервалаў на дэпутатскай групе і паставілі пытанне перад

РАМАНАВА ЕУДАКІЯ. Рабочы стаж 34 гады. Дэпутат Віцебскага гарсовета, работніца фабрыкі «Дзіна».

цам ацель адчувае патрөбу і чым ёй мяжа дапамагчы наша фаб-рыка, якая над ёю шэфстве. Да-ведзшыся, што арцель адчувае патрөбу ў сыравіне, і неадкладна паставіла пытанне перад фабрыч-нымі арганізацыямі аб вадпуску для арцель часткі фабрычных ал-лоўды (жакхаў).

Да мяне, як члена гарсовета, часта рабочыя прыхотіць са скар-гамі. Памятаю, аднаго разу пры-шлі работніца са скаржой на тое, што ім шмат часу прыхотіць ітратыць у чарзе за атрыманнем камэрцыяльнага шлоба. На майё дагаваранасці з гарсоветам і ін-шымі арганізацыямі нашым работ-нікам пачалі выдаваць хвас на самай фабрыцы пасля рабочага дня.

Трымаю таксама цесную сувязь з нашым падпённым калгасам. У выхадны дні і пасылаю брыгады рабочых у нашэфныя калгасы для аказання дапамогі ў выбары будылі і іншай гародніны.

Хачу адзначыць яшчэ адну дэ-талю з майё работы ў гарсовете, якая дзельчыць культурнага жыл-ля нашых работніц. У годзе а-наменаваннага жылёвага жакта «Звезда» на ініцыятывае дэпутатскай групы фабрыкі быў наладзаны су-бетнік і разабрана памішшанне царквы пры былым манастыры, і

Патэ... Гі... М...

Наша дэпутатская група ўзяла

(ПРАЦЯГ МАТЭРЫЯЛА НА 3 СТАР.)

Слова маюць рабочыя дэпутаты

НЕКАЛЬКІ ЗАУВАГ АБ МАЁЙ РАБОЦЕ

Прайшло ўжо тры гады, як я пачаў гаварыць... Дэпутат Магілёўскага гарсовета ад Шаўкоўскай фабрыкі.

СТАНЦЫЯ МЕНСК-ТАВАРНАЯ І МАГІЎЦА ЗА ПЯРШЫНСТВА

19 кастрычніка ў 16 гадзінаў... Мы ўдзявалі ў спэцыялізаваную... Станцыя Мінск-Таварная і Магілёўца за першыства.

Лісты рабочых і калгаснікаў ПЯТРОЎСКІ РАЗБУРАЕ КАЛГАС

За апошні час у калгаса «Новы свет»... Пятроўскі ўжо за гэты год зваляў тры рахункавыя да тое, што яны выправілі яго дэбіцэты.

МОЙ ПАДАРУНАК З'ЕЗДУ СОВЕТАЎ

Хачу прыгаварыцца, як і апраўдваю лаверы рабочых, выбравшых мяне членам гарадскога савета.

ЗА ГОНАР ФАБРЫЧНАЙ МАРКІ

У нас на Менскім вулзе год таму з'явіліся і зусім пачаліся кліенты сістэматычна скарыстацца на ведагуз вагонаў.

ПРАКУРОРУ ЦЕРАХАЎСКАГА РАЕНА ТАВ. ГАРЭЛІКУ

У сталочным конзаводе № 90 Церахаўскага раёна працаваў камсомола Касцюкова.

ПРАКУРОРУ РАГАЧОЎСКАГА РАЕНА ТАВ. КЛЮЧУ

Пад назвай «Новы свет» імя Пятроўскага ў раёне Рагачоўскага.

ПРАКУРОРУ РАГЧЫЦКАГА РАЕНА ТАВ. МАЛІНІНУ

Два гады таму назад у Рэчыцы пачаў будаваць театр.

ПРАКУРОРУ ПУШКІНСКАГА РАЕНА ТАВ. ПУШКІН

Адзасобілі в. Маркулавічы (Рагачоўскі раён) С. Кешаў, А. Алопа Кавалева.

ПРАКУРОРУ ПУШКІНСКАГА РАЕНА ТАВ. ПУШКІН

Пад такімі агулаўткам у «Звяздзе» ад 14 жніўня было змешчана пісьмо рабочага фабрыкі «Сігн індустріялізацыі» (Віцебск) тав. Фееўскага.

ПРАКУРОРУ ПУШКІНСКАГА РАЕНА ТАВ. ПУШКІН

Адзасобілі в. Маркулавічы (Рагачоўскі раён) С. Кешаў, А. Алопа Кавалева.

ПРАКУРОРУ ПУШКІНСКАГА РАЕНА ТАВ. ПУШКІН

Пад такімі агулаўткам у «Звяздзе» ад 14 жніўня было змешчана пісьмо рабочага фабрыкі «Сігн індустріялізацыі» (Віцебск) тав. Фееўскага.

ПРАКУРОРУ ПУШКІНСКАГА РАЕНА ТАВ. ПУШКІН

Адзасобілі в. Маркулавічы (Рагачоўскі раён) С. Кешаў, А. Алопа Кавалева.

ПРАКУРОРУ ПУШКІНСКАГА РАЕНА ТАВ. ПУШКІН

Адзасобілі в. Маркулавічы (Рагачоўскі раён) С. Кешаў, А. Алопа Кавалева.

ЛІТАРАТУРА ДА ПЕРАБЫ АРАУ СОВЕТАЎ

Існуюць сацыялістычны будаўніцтва БелаАІ выдасяе кнігу «Савянскі пролетарскі дэмакратыя».

Пішомына Франя — ударніца калгаса «Авангард» у сваім пісьме ў «Ленінскі шлях» ад 30 верасня.

ТАВАРНА-МАГІЎЦА ЗА ПЯРШЫНСТВА

19 кастрычніка ў 16 гадзінаў... Мы ўдзявалі ў спэцыялізаваную... Станцыя Мінск-Таварная і Магілёўца за першыства.

ТАВАРНА-МАГІЎЦА ЗА ПЯРШЫНСТВА

19 кастрычніка ў 16 гадзінаў... Мы ўдзявалі ў спэцыялізаваную... Станцыя Мінск-Таварная і Магілёўца за першыства.

ТАВАРНА-МАГІЎЦА ЗА ПЯРШЫНСТВА

19 кастрычніка ў 16 гадзінаў... Мы ўдзявалі ў спэцыялізаваную... Станцыя Мінск-Таварная і Магілёўца за першыства.

ТАВАРНА-МАГІЎЦА ЗА ПЯРШЫНСТВА

19 кастрычніка ў 16 гадзінаў... Мы ўдзявалі ў спэцыялізаваную... Станцыя Мінск-Таварная і Магілёўца за першыства.

ТАВАРНА-МАГІЎЦА ЗА ПЯРШЫНСТВА

19 кастрычніка ў 16 гадзінаў... Мы ўдзявалі ў спэцыялізаваную... Станцыя Мінск-Таварная і Магілёўца за першыства.

ТАВАРНА-МАГІЎЦА ЗА ПЯРШЫНСТВА

19 кастрычніка ў 16 гадзінаў... Мы ўдзявалі ў спэцыялізаваную... Станцыя Мінск-Таварная і Магілёўца за першыства.

ТАВАРНА-МАГІЎЦА ЗА ПЯРШЫНСТВА

19 кастрычніка ў 16 гадзінаў... Мы ўдзявалі ў спэцыялізаваную... Станцыя Мінск-Таварная і Магілёўца за першыства.

